

Kerék Imre

Választok magamnak

Ágak pengenek:
cimbalomverők.
Sej, választok magamnak
igaz szeretőt,
vadvízkék-szemút,
császárkörte-alakút.
Fonok lenhajába
búzavirág-koszorút,
százsorszéppel ékesítem,
tyúktaréj-csillagokkal
telistele hintem.
Hócsípején fűszoknya,
suhogása vágyaimat
bizsergeti, bogozza.
Dülledező varangyszemek,
fullánk-mérgű viperák
ne bűvölnék, rontanák:
szöktetem, röptetem
kéksátoros vadonba,
kőkénybokor-felhők közé
vadmadár-lakodalomba!

aj az a lány

aj az a lány az a kevély
termetre szebb mindenkinél
az a gesztenye-ragyogású
hajára büszke nőszemély

kalárisgyönggyel a nyakán
piros övvel a derekán
homloka mint a sima márvány
mesébe illő az a lány

ha csak rápillant a legény
szemében kialszik a fény
ha rápillant másodszor is még
gyehennatűzben ég szegény

ha rápillant harmadszor is
homlokát kiveri a víz
sápad fehéredik jöhet már
érte a Fekete Kocsis

aj az a lány az a kevély
kegyetlenebb a többinél
az az ostorsuhogtató
szemére büszke nőszemély

Patak és nyírfa

variációk antik metrumokra

1. Szapphói

Bércüregből bukva elő, csörögve
futsz alá a völgybe, kicsiny patak te,
benned nyírfa nézi haját s az arcát
szűzi mosollyal.

2. Alkaioszi

Te bércüregből felfakadó patak,
míg völgyi lejtőn surrog ezüst habod,
szűz-mosolyú nyír nézi arcát,
s lenge haját fölibéd hajolva.

3. Aszklepiadeszi

Sziklából kibukó, csörgedező patak,
medret vájva kies völgybe alásietsz,
szűz mosollyal a nyír kék csodatükrődön
arcát nézi, selyem haját.